

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตสี่ปีเทศบาลตำบลวังไผ่

(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

เทศบาลตำบลวังไผ่
อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

คำนำ

ด้วยคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐ -๒๕๖๔) ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ และให้หน่วยงานภาครัฐแปลงแนวทางและมาตรการสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และแผนการปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อยกระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐

เทศบาลตำบลวังไผ่ จึงจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตสี่ปีเทศบาลตำบลวังไผ่ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขึ้น เพื่อแสดงถึงเจตจำนงในกาต่อต้านการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม และใช้เป็นแนวทางในการบริหาร และพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

ส่วนที่ ๑ บทนำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต	๘
ส่วนที่ ๓ รายละเอียดโครงการ/กิจกรรม/มาตรการ ตามแผนปฏิบัติการฯ	๑๕

บทนำ

๑. การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตของเทศบาลตำบลวังไผ่

๑.๑ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis(จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

การวิเคราะห์สภาพการณ์ทั่วไป / สภาพการณ์เฉพาะ

สภาพการณ์ทั่วไป	สภาพการณ์เฉพาะ
สังคมโลก	ครอบครัว
๑. การสื่อสารไร้พรมแดน ๒. การเปิดเสรีทางการค้า ๓. ความเจริญทางวัตถุและเทคโนโลยีสูง ๔. มีการแข่งขันที่สูง ๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ๖. ความขัดแย้งทางเชื้อชาติ ศาสนา การเมืองซึ่งนำไปสู่การทำสงคราม	๑. ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ครอบครัวมีความเข้มแข็ง ๒. เป็นครอบครัวใหญ่ อบอุ่น ๓. ยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ๔. มีการให้ความสำคัญในเรื่องสุขภาพ อนามัย ๕. ผู้สูงอายุเริ่มถูกทอดทิ้ง ๖. รายได้ของครอบครัวต่ำ
สังคมไทย	ชุมชน
๑. การเปิดเสรีทางการค้า ๒. ความไม่แน่นอนทางการเมือง ๓. ความเจริญทางวัตถุและเทคโนโลยีสูง ๔. ความเคารพผู้อาวุโส ๕. มีการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากเกินไป ๖. ประเพณีวัฒนธรรมบางอย่างถูกละเลย ๗. คนขาดคุณธรรม เห็นแก่ตัวและวัตถุนิยมเพิ่มขึ้น	๑. สภาพชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท ๒. มีการรักษาประเพณีท้องถิ่น ๓. มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. มีปัญหาหนี้สิน ๕. ขาดการตื่นตัวทางการเมืองและการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมด้านต่าง ๆ ๖. พื้นฐานการศึกษาค่อนข้างต่ำ
บุคคล	สิ่งแวดล้อม
๑. การเอาใจใส่ต่อสุขภาพตนเอง ๒. ขาดความสามัคคีในชุมชน ๓. การบริโภคนิยม ๔. คนที่มีความสามารถขาดโอกาสเป็นผู้นำในชุมชน ๕. ขาดผู้นำที่มีคุณภาพ	๑. ปัญหาน้ำท่วมขังในบางพื้นที่ ๒. ปัญหามลพิษ ๓. ปัญหาขยะเพิ่มปริมาณสูงขึ้น ๔. การขาดแคลนแหล่งน้ำในการทำเกษตร

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๑. ผู้บริหาร (นายกเทศมนตรี) มาจากการเลือกตั้งโดยตรง</p> <p>๒. มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการบริการ</p> <p>๓. มีคำสั่งมอบหมายแบ่งงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบชัดเจน</p> <p>๔. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกลมีความสามารถในการปฏิบัติงานและประสานงานกับหน่วยงานองค์กรต่างๆ ได้ดี</p> <p>๕. การให้บริการประชาชนที่มาติดต่อรับบริการได้รับความสะดวกรวดเร็ว</p> <p>๖. มีแผนพัฒนาที่ชัดเจนครอบคลุมและสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง</p> <p>๗. ให้ความสำคัญกับระบบการควบคุมภายใน</p> <p>๘. มีข้อบังคับท้องถิ่นขึ้นมาบังคับใช้</p> <p>๙. เป้าหมายและตัวชี้วัดการปฏิบัติงานร่วมกำหนดโดยผู้ปฏิบัติงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง</p> <p>๑๐. ผู้บริหารเปิดกว้างยอมรับความคิดเห็นของประชาชนและ เจ้าหน้าที่ – ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม</p> <p>๑๑. ผู้บริหารพยายามใช้การบริหารจัดการแนวใหม่มาปรับและประยุกต์ใช้</p> <p>๑๒. เจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติตามระเบียบ คำสั่งนโยบายของผู้บริหาร</p> <p>๑๓. มีการประเมินความพึงพอใจอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๑๔. ความสามารถด้านการเงินสูง</p> <p>๑๕. ผู้บริหารสร้างพฤติกรรมการทำงานที่ดีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่นพัฒนางานต่อเนื่องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ ผู้ปฏิบัติงาน</p> <p>๑๖. ให้ความสำคัญกับความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน</p> <p>๑๗. แผนพัฒนาบุคลากรเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจหน้าที่และสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง</p> <p>๑๘. คิดค้น ปรับปรุง กระบวนการทำงานอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๑๙. เจ้าหน้าที่ / ผู้ปฏิบัติงาน ปรับตัวได้ดีกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป</p>	<p>๑. งบประมาณไม่เพียงพอกับภารกิจที่ถ่ายโอน</p> <p>๒. เครื่องมือ เครื่องใช้ ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน</p> <p>๓. ผู้ปฏิบัติงานบางคนยังขาดความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในด้านอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพการณ์ของสังคม/โลก และสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. ความเชี่ยวชาญของพนักงานบางสาขาไม่พร้อมสำหรับภารกิจถ่ายโอน</p> <p>๕. ขาดผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้เฉพาะด้าน</p> <p>๖. ระบบการประชาสัมพันธ์ ไม่ได้ผล</p> <p>๗. ผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น</p>

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๒๐. มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงาน</p> <p>๒๑. ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมสูงในทุกกิจกรรมขององค์กรซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีในหน่วยงาน และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นภาระหน้าที่ของเทศบาล</p> <p>๒๒. มีการส่งเสริมสนับสนุนเพิ่มพูน ความรู้และทักษะให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน</p> <p>๒๓. ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความสามารถ ปฏิบัติงานได้หลายด้าน</p> <p>๒๔. ผู้ปฏิบัติงานมีปฏิสัมพันธ์เชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารกันอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒๕. ส่งเสริมให้พนักงานมีความก้าวหน้าในชีวิตราชการ</p>	

โอกาส	อุปสรรค
<p>๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๒. พรบ. กำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจและรายได้สู่ท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ได้จัดทำภารกิจสนองต่อความต้องการของประชาชน</p> <p>๓. เทศบาลตำบลวังไผ่ อยู่ใกล้ศูนย์ราชการสำคัญของจังหวัด ทำให้สามารถประสานงานและบูรณาการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ดี</p>	<p>๑. ประชาชนขาดจิตสำนึกเรื่องสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. ภารกิจถ่ายโอนจำนวนมากส่งมาก่อนกำลังคนและงบประมาณ</p> <p>๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการได้จริงในทางปฏิบัติ (เช่น การยึดอายุตัดทรัพย์สินอันเกิดจากการไม่ชดใช้และไม่ชำระภาษี) (พ.ร.บ. ว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิด, พรบ. ภาษีป้าย, พรบ. ภาษีโรงเรือน)</p> <p>๔. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องล่าช้าไม่ตอบสนองต่อปัญหาความต้องการของเทศบาล (เช่นระเบียบเกี่ยวกับเงินอุดหนุน หรือการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงค่าตอบแทน)</p>

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมตามแนวทางการพัฒนาและการบริหารงานของเทศบาลตำบลวังไผ่ โดยการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายในและภายนอกทำให้การประเมินศักยภาพของเทศบาลตำบลวังไผ่ สรุปผลได้ดังนี้

๑. ด้วยจุดแข็งจากปัจจัยภายในของการบริหาร ทำให้มองเห็นได้ว่าเทศบาลตำบลวังไผ่มีโอกาสที่จะบริหารงานอย่างมีระบบ ระเบียบ มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งถือเป็นโอกาสและผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

๒. ด้วยจุดอ่อนจากปัจจัยภายใน อาจเป็นปัญหาที่ทำให้การพัฒนาของเทศบาลมีความล่าช้า ไม่ครอบคลุมกับปัญหาทั้งหมด ซึ่งเทศบาลต้องแก้ไขในบางประเด็นที่สามารถดำเนินการได้เช่น การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารงานบุคคลมาใช้การจ้างเหมาแทน หรือการแบ่งงานให้ชุมชนทำ เพื่อให้มีบุคลากรที่เพียงพอต่อการปฏิบัติราชการหรือความจำเป็นต้องจัดหา จัดซื้ออุปกรณ์ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอ

๓. ผลการวิเคราะห์โอกาสทำให้เห็นว่าเทศบาลยังคงต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับเอาภารกิจใหม่ ๆ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจ และรายได้สู่ท้องถิ่น เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านกฎหมายและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

๔. ผลการวิเคราะห์อุปสรรคการพัฒนา ตามการวิเคราะห์SWOTทำให้เทศบาลต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้อง จึงต้องดำเนินงานทางด้านการบริหารและการพัฒนาในเชิงรุกในหลายๆ ประเด็นเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นมาก่อนและแก้ไขในภายหลัง

๑.๒ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลวังไผ่ (Integrity & Transparency Assessment: ITA)

ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลวังไผ่ พบว่าความโปร่งใสมีค่าเท่ากับ ๒๐.๘๒ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๖ ความพร้อมรับผิดมีค่าเท่ากับ คะแนน ๑๕.๔๓ คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๒ ความปลอดภัยจากการทุจริตในการปฏิบัติงานมีค่าเท่ากับ ๑๙.๗๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๗๗ วัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กรมีค่าเท่ากับ ๑๑.๖๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๘๓ และคุณธรรมการทำงานในหน่วยงานมีค่าเท่ากับ ๑๐.๘๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๔๘ โดยมีคะแนนรวมเท่ากับ ๗๘.๕๔ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๕๔

จากการศึกษาจะพบว่าระดับคะแนนในส่วนของคุณธรรมการทำงานในหน่วยงานมีค่าต่ำที่สุดตั้งนั้น แนวทางในการพัฒนาของเทศบาลตำบลวังไผ่ควรมุ่งเน้นเรื่องการสร้างวัฒนธรรมในองค์กร การต่อต้านการทุจริตในองค์กรการบริหารงานบุคคล งานบริหารงานงบประมาณ และความเป็นธรรมในการมอบหมายงาน ซึ่งมีส่วนช่วยในการสนับสนุนให้เกิดการปรับปรุงระดับคุณธรรมและความโปร่งใสของเทศบาลตำบลวังไผ่ไม่ได้ ในส่วนของการจัดทำ Evidence based - Integrity & Transparency Assessment ทางคณะผู้บริหาร ปลัดเทศบาลตำบลและบุคลากรจะต้องให้ความสำคัญเนื่องจากเป็นระบบการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสภายใน และเป็นกระบวนการประเมินตัวเอง (Self- assessment) ที่จะมีส่วนช่วยสร้างวัฒนธรรมให้กับหน่วยงานเพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากภาคส่วนต่างๆ และประชาชนผู้รับบริการในพื้นที่

สรุป การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตเทศบาลตำบลวังไผ่ อาจเกิดจากปัจจัยดังต่อไปนี้

๑. ผู้บริหารขาดคุณธรรมการทำงานในหน่วยงาน
๒. ประชาชนขาดจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน
๓. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องล้าหลังไม่ตอบสนองต่อปัญหาความต้องการของเทศบาล และไม่สามารถดำเนินการได้จริงในทางปฏิบัติ
๔. เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ และประสบการณ์ ประกอบกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น

๒. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เป็นปัญหาลำดับต้น ๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เนื่องจากเกิดขึ้นทุกภาคส่วนในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นภาคการเมือง ภาคราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักถูกมองจากภายนอกสังคมว่าเป็นองค์กรที่เอื้อต่อการทุจริตคอร์รัปชันและมักจะปรากฏข่าวการทุจริตตามสื่อและรายงานของทางราชการอยู่เสมอ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อกระแสการกระจายอำนาจและความศรัทธาต่อระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันมีผลในเชิงลบสอดคล้องกับการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index – CPI) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินการทุจริตคอร์รัปชันทั่วโลกที่จัดโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International – TI) พบว่า ผลคะแนนของประเทศไทยระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ อยู่ที่ ๓๕ - ๓๘ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ โดยในปี ๒๕๕๘ อยู่อันดับที่ ๗๖ จาก ๑๖๘ ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ ๓ ในประเทศอาเซียนรองจากประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซีย และล่าสุดพบว่าผลคะแนนของประเทศไทยปี ๒๕๕๙ ลดลง ๓ คะแนน จากปี ๒๕๕๘ ได้ลำดับที่ ๑๐๑ จาก ๑๖๘ ประเทศ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีปัญหาการคอร์รัปชันอยู่ในระดับสูง

แม้ว่าในช่วงระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการปราบปรามการป้องกันการทุจริต ไม่ว่าจะเป็น การเป็นประเทศภาคีภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption-UNCAC) พ.ศ. ๒๕๔๖ การจัดตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาแล้ว ๓ ฉบับ แต่ปัญหาการทุจริตในประเทศไทยไม่ได้มีแนวโน้มที่ลดน้อยถอยลง สาเหตุที่ทำให้การทุจริตเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมไทยประกอบด้วยปัจจัยทางด้านพื้นฐานโครงสร้างสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์แนวตั้ง (Vertical Relation) หรืออีกนัยหนึ่งคือพื้นฐานของสังคมอุปถัมภ์ที่ทำให้สังคมไทยยึดติดกับการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะในหมู่ญาติพี่น้องและพวกพ้อง ยึดติดกับกระแสนิยม วัตถุนิยม ติดความสบาย ยกย่องคนที่มีเงินและมีอำนาจ คนไทยบางส่วนมองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตหรือกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมและวัฒนธรรมไทยไปแล้ว ผนวกกับปัจจัยทางด้านการทำงานที่ไม่ได้บูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนไว้ด้วยกัน จึงส่งผลให้การทำงานของกลไกหรือความพยายามที่ได้กล่าวมาข้างต้นไม่สามารถทำได้อย่างเต็มศักยภาพ ขาดความเข้มแข็ง

ปัจจุบันยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ ๓ เริ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาอารยประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งการที่ระดับคะแนนจะสูงขึ้นได้นั้น การบริหารงานภาครัฐต้องมีระดับธรรมาภิบาลที่สูงขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนต้องมีพฤติกรรมแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตประพฤติมิชอบ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI)

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบังเกิดผลเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส สร้างค่านิยม วัฒนธรรมสุจริตให้เกิดในสังคมอย่างยั่งยืนจึงได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ด้านการป้องกันการทุจริต (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) เพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตผ่านโครงการ/กิจกรรม/มาตรการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างแท้จริง

๓. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน

- ๑) เพื่อยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหารของเทศบาลตำบลวังไผ่
- ๒) เพื่อยกระดับจิตสำนึกรับผิดชอบในผลประโยชน์ของสาธารณะของข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรของเทศบาลตำบลวังไผ่รวมถึงประชาชนในท้องถิ่น
- ๓) เพื่อให้การบริหารราชการของเทศบาลตำบลวังไผ่เป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
- ๔) เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วม (people's participation) และตรวจสอบ (People's audit) ของภาคประชาชนในการบริหารกิจการของเทศบาลตำบลวังไผ่
- ๕) เพื่อพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลวังไผ่

๔. เป้าหมาย

- ๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรของเทศบาลตำบลวังไผ่ รวมถึงประชาชนในเทศบาลตำบลวังไผ่มีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนท้องถิ่น ปราศจากการก่อให้เกิดข้อสงสัยในการประพฤติปฏิบัติตามมาตรการจริยธรรม การขัดกันแห่งผลประโยชน์และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
- ๒) เครื่องมือ/มาตรการการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติ มิชอบของข้าราชการ
- ๓) โครงการ/กิจกรรม/มาตรการที่สนับสนุนให้สาธารณะและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและตรวจสอบการปฏิบัติหรือบริหารราชการของเทศบาลตำบลวังไผ่
- ๔) กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลวังไผ่ที่มีเข้มแข็งในการตรวจสอบ ควบคุมและถ่วงดุลการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม